

Turbuly Lilla

NÉGY HANGRA

Azt mondják, az eső még napokig kitart.
Más lett ez a város: új házak, emberek.
Megcsúszott az út a vízmosás miatt.
Szállodában lakni ott, ahol éltem veled.

Tudok egy sokkal jobb szobát, mért ne.
De jó színed van, az Isztrián nem esett?
Annyi mindenre emlékezni kéne.
Háztetőkre látni, és nem olyan meleg.

Régen beszéltünk, vártam, hogy hívsz talán.
Olyan furcsa nyár ez, sok vendég elmaradt.
Ma délután négykor meghalt az apám.
Felhőt se láttam ott két hosszú hét alatt.

Tudom, még sokáig nem lehetsz velem.
Jól vagyok, hidd el, épp egy parkban ülök.
Annyi mindent kéne elfelejtenem.
Most leteszem, mert mindjárt lemerülök.

Van, amit nem mos el sem eső, sem tenger.
Lesz itt egy nyíl, mint a Rókus oldalán.
Apró részlet, amit az ember nem felejt el.
Eddig ért a víz kétezer-kettő nyarán.

Czilczer Olga

FELVÉTEL INDUL

Látom, igencsak ügyködsz, nehéz derékkal,
kontár kertész, a körül a rózsatő körül, mely ott
vert gyökeret, éppen ott, a kedves, a csapodár, a
félnótás, a szegény ördög, az ügyeletes szélnek el-
lenlengő, a balekjelölt; ott virít ő, a rózsza: panel-
házunk tövében.